

په راوړۍ زې چوارده مینې تېکست.. نه ژاد عزیز سورم

له گه ځ نېشته ج ځ بوونی و به ج ځ ه ځ شتنی ق ځ ناخی ک ځ کړدنه وهی ب ځ وې، مړ ځ
هه و ځ ی داوه په نایه ک بد ځ ز ځ ته وه بارگه کانی هه ستي ت ځ دا به تا ځ
بکا ته وه و هه ناسه یه کی ل ځ بدا و خه مه کانی به بابدا که ژیان و
ململانه کانی له گه ځ هه موو مهودا شیرینه کانی هه و ځ ووبه ځ ووی
ده که نه وه.. له و پانا یانه ش که ئاده مزاد له و ځ استه دا ځ ووی ت ځ کړدوه
دا ه ځ نانی نوکته بووه...

نوکته له ساده ترین پ ځ ناسه یدا ده کړ ځ ه ځ یه ک ب ځ له نیشاندانی
ب ځ موبالاتی له ئاست پ ځ شهاته تراژیک ځ میدیه کانی ژیان، هه ند ځ جاریش
هه ځ و ځ ست وهرگرتن له به را بهر ستم و یاساشک ځ نیه کی دیاریکراو، وه ک
ه ځ یه کی ځ اگه یان دنی نه نووسراوی ژ ځ را و ژ ځ ر، وه ک ئاگری ناو پووش
ب ځ او ده ب ځ ته وه و ب ځ ئه وهی سرچاوهی دیار ب ځ، ب ځ یه گه ل ځ له سر ځ ک
ده و ځ تان ب ځ باخه ربوون له ک ځ رقی ځ استینه ی شه قام ز ځ رجار پشتيان
به و نوکته نه به ستووه له لایهن ځ او ځ ژکار و ده ست و
په یوه ندیه کانی هه و ب ځ یان ک ځ کراوه ته وه؛ له وانه به نمونه سر ځ کی
ک ځ چکړدووی میسر جه مال عه بدولناسر. نوکته به ش ځ کیشه له و شه ځ هی
سایک ځ لژسته کان به شه ځ ی دهر وونی ده ناسن، وه ک ده مگ ځ یه ک ئم زار و
ئو زار ده کا... له مه شدا نوکته له ځ ژنامه یا ب ځ او کراوه یه ک یا
ئیس ته گه یه ک ده چ ځ ت ب ځ خاوه نی ئیمتياز و ب ځ سهر نووسر و ب ځ چاپخانه
و به ب ځ شه پ ځ لی کار ځ موگنا تیسیه وه ده گات. ئو ځ هه ندانه ی له
نوکته دا یه ک ده گرنه وه (ئو گهر له بناغه شدا ب ځ ئه وه دانه ه ځ نرابن)
ئو ځ هه ندانه ن ځ ای گشتی له به را بهر ک ځ شه یه کی دیاریکراودا پ ځ ک
د ځ نن... چونکه هیچ نوکته یه ک نیه مه به ست ځ کی ژ ځ راو ژ ځ ری له پشته وه
نه ب ځ ت، که ځ ه نکه هه ند ځ جار نیازی ځ ووخ ځ نهر یاخود ماکی دژمن، یا
ئو وهی به تا بووری پ ځ نجهم ناو دهر ځ ی پ ځ وه ب ځ به مه به ستي له
گر ځ ژنه بردنی ئه من و ئاسایش یاخود سووکا یه تی به سهر وهری کړدن، یا
هه ند ځ جار به پ ځ چه وانه وه ب ځ ه نگ ځ شتنی ده مارگیری، ز ځ ر جاریش
ځ ه خنه یه له و لادانانه ی له سیسته می به ځ وه بردندا هه ستي پ ځ ده کړ ځ یا
ده بینر... نوکته چه ک ځ کی کاریگهره له شه ځ و له ئاشتیشدا، ز ځ ر جار له
کات ځ کی ناسک و له ترکزه و چاره نووس سازدا ت ځ وی ب ځ ب ځ وایی و
ب ځ هیوایی له قاوځ ځ کی پ ځ که نین ئام ځ زدا ده چ ځ ند، یاله قاوځ ځ کی ئاما ځ
در ځ و پ ځ وه ناندا ده ب ځ ته ه ځ یه ک ب ځ په رده پ ځ ش کړدنی هه ند ځ استی و
له ج ځ دانانی گه شبینه کی خه یایی و ب ځ بناغه و زه وینه، به ځ هوت ځ کی

مه‌یدانی فـ زراوه له کهسـ کهوه بـ ئه‌وی دی یا له هـوتـکی دیاریکراوهوه بـ ئه‌وه‌یتر ، به‌تایبه‌تیش له‌و ساته‌وه‌خت و ئـژگارانـه‌ی سیسته‌می به‌ئـوه‌بردن یا هـهر سیسته‌مـکی دیکه‌ی کـمه‌ایه‌تی هـیچ بوارـکـ بـ ده‌ربـین ناـهـ ته‌وه‌، له‌وکاتانه‌دا نوکته‌، باوه‌کو گـاـته‌ئامـز و پـکه‌نیناویـش بـ، به‌ئام له‌خـیدا تراژیدیایه‌کی خه‌مناک ده‌رده‌بـ و هه‌ستـکی خه‌ولـخراو به‌ئاگا دـنـ ته‌وه‌...

هه نـد ځـاړـيـش به که مـگـرتـنـی به را بهر و سووکایه تی پـځـو کـردنـیه تی،
به تـا یـه تـیـش کـا تـ ځـووی ځـه و نـی شـ ځـنـیا یه تی تـځـا د هـر د هـ کـه و...
له کـځـه گـه یـ ئـمـه د ا و ه کـو زـځـر کـځـه گـه یـ د و نـیا (نوکته) به شـځـک
له کـلتـو و ر مـان پـځـک د ځـنـد.

نوکتە لە گەل کەوه بە ئەوی دی و لە وڵات کەوه بە وڵات کی دیکە یان دەگەن؛ بە پێی سیستەمی دەسەڵات و ئادەتی هەشیاری تاك و جیاوازی کەشە و گرتەکانیان بە ئادەیهك هەنگە نوکتەیهکی ئەوروپایی لای ئێمە زۆر ساردوسە دەرێکەو و جێی بایەخدان نەبە، لە کاتێکدا ئێمە تەدەچە هەندێ نوکتەیی ئەمەش لای ئەوان جێی سەرئەبن، یا هەر بەدوایی تەیی نەگەن... هەرچی چۆنێکە، نوکتە پەندگەیی نییه بە قەد ئەوێ حاکمێکی ئینسانی هەبێ کەوتووێ کە لە هەلومەرجێکی بە دەرفەتدا بایەنسی مەودا دەروونی و کەمەبایەتیەکان ئادەگر... هاوارێکی بەدەنگە لە ئاست خەهەخستنی بەش و بەتا و میدیای (شە) و بە پەيام و لە قاڵبدراو، هەروەها کەلەپێی و کەلەپوونەوێ و ئێنسانییەکان و ون بوونی ئەوێ پێی دەگوترێ عەدالەتی کەمەبایەتی و ئازادی دەرێین.

بـيـه ٬ هـنـگـه نـوـکـتـه هـه ٬ کـه وـتـ٬ کـي نـزـيـک بـه ٬ اـم جـيـا وـاز بـ٬ لـه پـا ٬ مـيـدـيـا دـا ٬ کـه حـا ٬ ي حـازـر بـه ٬ هـي تـ٬ هـه ٬ پـ٬ شـکـه وـتـو و ٬ خـ٬ رـا کـا نـي تـه کـنـه ٬ ٲـزـيـا ي پـ٬ کـگـه يـشـتـن ٬ لـه لـا يـه ٬ بـه ٬ خـ٬ رـا يـيـه کـي بـا وـه ٬ نـه کـرـدـه لـه ٬ ٬ ي ٬ ٲـه وـه ي بـه ٬ (سـ٬ شـيـال مـيـدـيـا) نـا سـرا وـه بـ٬ ا و دـه بـ٬ تـه وـه ٬ لـه لـا يـه کـي دـي بـه ٬ هـي ٬ ئـا سـا نـي بـ٬ ا و کـرـدـنـه وـه و ٬ زـ٬ رـي و ٬ بـ٬ رـي و ٬ دـو و بـا رـه و ٬ سـ٬ بـا رـه و ٬ دـه بـا رـه بـو و نـه وـه ي کـا رـي گـه رـي جـا رـا نـي لـه دـه سـت دـا بـ٬ .

له گه هه موو ئەمانەشدا نوکته وهک هه یهک بگه یاندنی په یامک و به شک له به تا کردنه وهی هه ست و نهستی بارگاوی به نیگه رانی و مهینه تییه کانی ژیا نی مرځ ده م نته وه با شه وهی گه یاندنی به پی شو نکا تیش بگه .